

Tam v údolí leží kříž
Každý týden čerstvé kvítí
Tam kol Kamenice lesy šumí
A já u něj být chci trochu blíž

Ze skály pak dolů hledím
Kde právě ona hučí
Jen krok a mé sny zmizí
Snadný je konec však nevzdávat se musím

A tak mi vítr fouká kolem uší
A vlasy doprovází ten proud
A slzy se mi při tom derou z očí
Jen kdyby to šlo tak světem hnout

A myšlenkama stále tam
Kde věčně hoří pod skalou
A věčně se brodí říčkou studenou
Když oknem staženým z vlaku koukám

A tak mi vítr fouká kolem uší
A vlasy doprovází ten proud
A slzy se mi při tom derou z očí
Jen kdyby to šlo tak světem hnout